

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **A.N.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 11 lutego 2026 r.,
wniosków o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego P.K.
od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt I KK 392/24,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 Europejskiej
Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego P.K. od udziału w
sprawie kasacyjnej I KK 392/24.**

UZASADNIENIE

Pismem z 30 grudnia 2025 r. obrońca A.N. złożyła wniosek o wyłączenie SSN P.K. od orzekania w sprawie I KK 392/24 wskazując na uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego w postaci powołania na stanowisko sędziego w Sądzie Najwyższym w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa ukształtowaną na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Pismem z dnia 13 stycznia 2026 r. drugi obrońca A.N. również złożyła wniosek o wyłączenie SSN P.K. od orzekania w sprawie I KK 392/24, powołując się na okoliczności związane z powołaniem sędziego na urząd w Sądzie Najwyższym i

podnosząc, że orzeczenie wydane z udziałem sędziego dotknięte będzie bezwzględną przesłanką odwoławczą z art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powody uwzględnienia wniosku w tej sprawie są oczywiste albowiem jak wskazano w uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/2020) *„nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.”*

Sąd Najwyższy argumentował w tym orzeczeniu, że *„powołanie do Sądu Najwyższego jest zawsze pierwszym powołaniem na urząd w tym Sądzie, wymaga więc spełnienia szczególnych warunków i dochowania procedur, w których rzeczywiście można zweryfikować kompetencje kandydata, także z punktu widzenia jego cech istotnych dla zachowania niezawisłości i bezstronności. Brak takiej weryfikacji i brak transparentności procesu powołania, którą charakteryzowały się przeprowadzone konkursy, tworzą stan niepewności i rodzą podejrzenia o polityczne motywacje decyzji nominacyjnych. Wyklucza to spełnienie obiektywnych warunków postrzegania tak nominowanych osób jako bezstronnych i niezawisłych. Tym bardziej, że chodzi o powołania do sądu ostatniej instancji, mającego kompetencję do uchylania prawomocnych orzeczeń sądowych i dokonywania wiążącej wykładni prawa, którego orzeczenia nie podlegają już efektywnej kontroli, pozwalającej na weryfikację, czy spełnione zostały warunki bezstronności i niezawisłości sądu, w składzie którego biorą udział osoby powołane na urząd sędziego Sądu Najwyższego w wadliwej procedurze. Z tego powodu dochowanie najwyższych standardów w procesie powoływania na urząd jest decydujące dla oceny czy osoba, która to postępowanie przeszła, daje gwarancje niezawisłości i bezstronności Sądu Najwyższego, gdy orzeka ona w danym składzie tego Sądu.”* Zatem w stosunku do osób powołanych na stanowiska sędziów Sądu Najwyższego nie ma potrzeby przeprowadzania tzw. testu niezawisłości, o którym mowa w cytowanej wyżej uchwale. Uchwała ta z powodów wskazywanych wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego zachowuje swoją moc i wiąże jego sędziów.

Wskazać należy także na uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), gdzie pochyłono się ponadto nad statusem Krajowej Rady Sądownictwa, a która zachowuje swoją aktualność również na gruncie niniejszej sprawy. Okoliczności tam wskazane stanowią samoistną podstawę wyłączenia SSN P.K.

Z tych powodów postanowiono jak w sentencji.

[WB]

[a.ł]